

[Pia Kjærsgaard]

Jeg ved godt, at Venstre prøver at slippe så nemt som muligt om ved det her, og det synes jeg som sædvanlig ikke Venstre skal have lov til.

Jeg kan godt forstå, at hr. Sønderby føler sig truffet, fordi jeg omtaler direktøren for Danmarks Naturfredningsforening, David Rehling. Jeg kan udmærket godt forstå det. Det kan godt være, det ikke specielt er Venstre, der har udtalt et eller andet om Danmarks Naturfredningsforenings direktør, men regeringen står jo som på så mange andre punkter samlet i denne sag.

Venstre stemte sammen med alle de andre partier undtagen Fremskridtspartiet den 18. november sidste år for det dagsordensforslag. Jeg kan næsten fornemme, at det er Venstre ikke særlig godt tilpas ved, og det kan jeg godt forstå. Det er det, der er kernen i det.

Når jeg klandrer Danmarks Naturfredningsforenings direktør, er det, fordi jeg har en fornemmelse af, at de politikere, som har miljøområdet herinde, ikke træffer afgørelserne selv. De lytter efter de såkaldte eksperter. Hvor meget ekspert David Rehling er, ved jeg såmænd knap nok. Men det må være politikere, der træffer afgørelserne ud fra hensynet til, hvad der gavner befolkningen mest, hvad der gavner samfundet mest.

Jeg tror godt, jeg kan blive enig med hr. Sønderby om, at denne dagsorden, som regeringspartierne ikke engang vil stemme imod, de vil endnu en gang undlade at stemme, ikke er noget, der gavner den danske befolkning eller samfundet. Men så stem dog imod i stedet for at indtage den vattede holdning, jeg omtalte før man også har på forsvarsområdet! Nu er man også blevet fodnoteparti på miljøområdet, og det er det, jeg bebrejder regeringspartierne og i særdeleshed Venstre.

Formanden:

Hr. Sønderby for en kort bemærkning, derefter fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det, hr. Leif Hermann sagde, var, at nu måtte landbruget forstå. Det, jeg prøver at sige, er, at landbruget har forstået signalerne, landbruget er gået i gang. Derfor opfatter jeg det som en mistænkeliggørelse af et erhverv, der i øvrigt er trængt i øjeblikket, men som

så positivt gang på gang har taget fat på at løse de problemer. Jeg nævnte over for hr. Løvig Simonsen de kommuner, hvor man virkelig havde sagt, at vi er på vej, og der er mange andre kommuner, der også er på vej.

Jeg må i øvrigt sige, at landbrugsministeren fører forhandlinger nu om at løse en masse af de problemer, vi også drøfter her i dag, sammen med de andre EF-lande. Det nytter ikke, at man i Holland siger, at dér er kvælstoffet intet problem, og her er kvælstoffet det største problem. Så bevirker en afgift en konkurrenceforvridning. Jeg glemte før at sige, at ud over de ting, jeg nævnte, virker en afgift også konkurrenceforvridende i forhold til de andre EF-lande.

Må jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg sagde i min indledning, at jeg beklagede, at direktøren for Danmarks Naturfredningsforening, David Rehling, efter at have hørt debatten sidst, hvor vi vedtog en dagsorden, hvor vi i enighed, regeringspartierne og Det Radikale Venstre, sagde, at nu vil vi tage fat på de her problemer, med det samme sagde: det er ikke nok, der skal en 300 pct.s afgift på. Det beklager jeg, men jeg vil da fortsat drøfte disse ting med hr. David Rehling og prøve på at få ham forklaret, at det, vi vedtog den 18. november, var, at nu måtte alle trække på samme hammel og prøve på at løse de her problemer.

Det, regeringens plan lægger op til, er, at alle samfundsgrupper skal trække det her læs. Det har debatten i dag desværre ikke vist. Det er, ligesom den har fokuseret lidt for meget på de enkelte, og det er jeg egentlig ked af, for det havde vi ikke fremme den 18. november. Da var det en mere bred debat, hvor man sagde: jamen vi må tage fat alle sammen.

Jeg håber, at vi, når vi sidder i miljøudvalget, kan få debatten derved, hvor den hører hjemme. Målsætningen er vi enige om, og midlerne skal vi også nok finde.

Margrete Auken (SF):

Jeg har en undskyldning til hr. Niels Anker Kofoed. Jeg troede ikke mine egne ører, og jeg overvejede, da jeg hørte det, om det måtte være for skæg, hvad hr. Niels Anker Kofoed sagde. Nu har jeg læst det igennem, og jeg kan se, at det er ramme alvor, så jeg beklager meget, at jeg bebrejdede ham det.